

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. J. K.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 6.9.2010, č.j. 11623/10-1400-704389, **s e z a m í t á .**
- II. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 6.9.2010, č.j. 11624/10-1400-704389, **s e z a m í t á .**
- III. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 6.9.2010, č.j. 11625/10-1400-704389, **s e z a m í t á .**
- IV. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 6.9.2010, č.j. 11626/10-1400-704389, **s e z a m í t á .**
- V. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 6.9.2010, č.j. 11627/10-1400-704389, **s e z a m í t á .**
- VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalovaný rozhodnutími ze dne 6.9.2010, č.j. 11623 - 11627/10-1400-704389, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu v Uherském Brodě ze dne 8.6.2010, č.j. 49593/10/338960703927, č.j.49575/10/338960703927, č.j.49458/10/338960703927, č.j. 49548/10/338960703927 a ze dne 9.6.2010, č.j. 50032/10/338960703927, o opravě zřejmých omylů a nesprávností, jimiž správce daně opravil dle § 56 zák.č.337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), zřejmé chyby v psaní ve výroku rozhodnutí ze dne 8.6.2009, č.j.52371/09/338960703927, č.j.52960/09/338960703927, č.j.52969/09/338960703927, č.j.52984/09/338960703927, č.j.52990/09/338960703927, na daň z nemovitostí za zdaňovací období roků 2004-2008. Z odůvodnění citovaných rozhodnutí vyplývá, že žalobce v odvolání namítal, že v napadených rozhodnutích mu správce daně stanovil základ daně a dodatečně vyměřil daň v nesprávné a rozdílné výši od podaného daňového přiznání. Žalovaný k tomu uvedl, že tato námitka v řízeních o opravě zřejmých omylů a nesprávnosti není důvodná, neboť se netýká výroků napadených rozhodnutí, ale směřuje proti samotným daňovým základům a daním vyměřeným rozhodnutími ze dne 8.6.2009. Stejně tak tomu je v případě námítky, která směřuje proti blíže neoznačené výzvě k podání daňového přiznání. K další námitce, která směřovala k samotným náležitostem rozhodnutí, žalovaný uvedl, že odvoláními napadenými rozhodnutími byly opraveny pouze zřejmé chyby v psaní, resp. v označení příslušného ustanovení ZSDP a ve formulaci výroku, které však neměly žádný vliv na stanovení základů daně a vyměření daní z nemovitostí za příslušná zdaňovací období. Navrhoval-li žalobce, aby žalovaný zrušil nejen rozhodnutí správce daně v 1.stupni (ze dne 8. a 9.6.2010), ale rovněž rozhodnutí ze dne 8.6.2009, těmito rozhodnutím předcházející, je tato žádost irelevantní. Rozhodnutí ze dne 8.6.2009 nabylo právní moci a jsou předmětem daňového řízení ve věci žádosti o přezkoumání daňového rozhodnutí ze dne 30.11.2009.

Proti těmto shora uvedeným rozhodnutím ze dne 6.9.2010, podal žalobce žalobu. Uvedl, že jimi jsou porušena příslušná ustanovení zákona o dani z nemovitostí a ZSDP, neboť mimořádným opravným prostředkem podle § 56 ZSDP mění výrok – režim obnovy řízení u rozhodnutí o opravném prostředku vydaná dne 8.6.2009 na daň z nemovitostí za roky 2004-2008, k němuž byl zavázán pěti rozsudky Krajského soudu v Brně sp.zn. 29 Ca 187/2005 – 29 Ca 300/2005 a rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 34/2007-109 a 7 Afs 53/2007-53, na přezkoumávání daňových rozhodnutí, s nerespektováním rozsahu obnovy řízení v těchto rozsudcích stanovených, jenž v konečném důsledku jako vada řízení má podstatný vliv na stanovení základu daně a vyměření daně z nemovitostí za zdaňovací období roků 2004-2008. Žalobce dále uvedl, že rozhodnutí o opravném prostředku vydaná dne 8.6.2009 na daň z nemovitostí za předmětné roky byla vydána v režimu dle § 55 odst.1 ZSDP, postup při obnově řízení dle zák.č.338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitostí“) a na základě obdržených rozsudků. Přesto správce daně stanovil žalobci základ daně z nemovitostí za předmětná zdaňovací období v nesprávné a rozdílné výši od podaného přiznání a nerespektoval nové skutečnosti – závěry rozsudků, které zavázali správce daně správně stanovit předmět daně dle § 7 odst.1 a s kvalifikovaným odůvodněním výše daně. Žalobce prokázal nepravdivost tvrzení o nedoložení projektové dokumentace a namítal absenci jakéhokoliv odůvodnění stanovení základu daně. Žalobce žádal o přezkoumání daňových rozhodnutí a má za to, že právě proto byla povolena a zahájena obnova řízení, aby daňová povinnost byla stanovena správně postupem dle § 54 odst.1 písm.a),b),c) ZSDP. Dle žalobce oprava zřejmých omylů a nesprávností dle § 56 ZSDP je mimořádným opravným prostředkem, jímž lze opravovat jenom omyly a nesprávnosti zřejmé, nelze jimi opravovat, nebo měnit vadná rozhodnutí

vydaná v rozporu s právními předpisy. Dle názoru žalobce a jeho daňového zástupce napadená rozhodnutí a změněná rozhodnutí o opravném prostředku, jsou po provedené změně výroku právně vadná a zmatečná. Tato rozhodnutí nesplňují náležitosti novelizace zákona o ZSDP (k 1.1.2010), stanovující povinnost řádného odůvodnění, kdy údajný zřejmý omyl v zahájení obnovy řízení rovněž nebyl prokázán. Žalobce proto navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného i správce daně byla zrušena.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil písemně tak, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že došlo k porušení zákona o dani z nemovitostí a ZSDP, kdy mimořádným opravným prostředkem dle § 56 ZSDP mění výrok – režim obnovy řízení u daně z nemovitostí za roky 2004-2008 na přezkoumávání daňových rozhodnutí. Dle žalovaného žalobce zaměňuje instituty obnovy řízení podle § 54 ZSDP a přezkum podle § 55b ZSDP. Na základě žádosti žalobce ze dne 29.12.2008 povolil v souladu s § 55b odst.4 a 5 ZSDP instančně vyšší správce daně přezkoumání daňových rozhodnutí, tedy samotné vyměření daně z nemovitostí za předmětné roky. V rámci přezkumného řízení dle § 55b ZSDP pak byla přezkoumána rozhodnutí, jimiž byla žalobci vyměřena daň z nemovitostí za roky 2004-2008 a v rámci tohoto řízení pak byla dne 8.6.2009 vydána rozhodnutí o výsledku přezkoumání, jimiž byl stanoven základ daně a vyměřena daň. Řízení tedy probíhalo v režimu ustanovení § 55b ZSDP - přezkumu daňových rozhodnutí, o obnovu řízení se nejednalo. Žalobce o povolení obnovy nežádal a nebyla nařízena z úřední povinnosti. V rozhodnutích o výsledku přezkumu byl žalobce poučen o možnosti odvolání, této možnosti však žalobce nevyužil. Proto všech pět rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.8.2009. V průběhu dalšího řízení správce daně zjistil, že v předmětných rozhodnutích došlo k chybě v psaní spočívající v nesprávně uvedeném ustanovení zákona, podle kterého bylo v řízení rozhodováno. Využil proto ustanovení § 56 ZSDP a vydal rozhodnutí, kterými rozhodnutí o výsledku přezkoumání ze dne 8.6.2009 opravil.

Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k názoru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ustanovení § 51 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Všech pět žalobou napadených rozhodnutí, jsou rozhodnutí, jimiž byly v souladu ustanovením § 56 ZSDP opravovány zřejmé omyly a nesprávnosti, a to rozhodnutí správce, která byla vydána v souladu s ustanovením § 55b odst.1 ZSDP. Oprava zřejmých omylů a nesprávností spočívala v tom, že správce daně v rozhodnutích ze dne 8.6.2009 jednak nesprávně označil ustanovení, podle něhož rozhodoval (uvedl ustanovení § 55 odst.1 ZSDP, správně však měl uvést ustanovení § 55b odst.1 ZSDP) a dále v těchto rozhodnutích nesprávně uvedl, že „stanovuje základ daně a dodatečně vyměřuje daň“, přitom správně měl uvést, že „pravomocné rozhodnutí mění“.

Podle ustanovení § 55b odst.1 ZSDP, na žádost daňového subjektu nebo z úřední povinnosti může být rozhodnutí správce daně, které je v rozporu s právními předpisy nebo se zakládá na podstatných vadách řízení, a okolnosti nasvědčují tomu, že došlo ke stanovení daně v nesprávné výši, zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno. Shledá-li správce daně po přezkoumání rozhodnutí, že podmínky pro povolení tohoto přezkoumání nebyly splněny, přezkoumávané rozhodnutí potvrdí.

Podle ustanovení § 56 odst.1 ZSDP, stanovenou daň správce daně rozhodnutím opraví nebo zruší na žádost nebo z úřední povinnosti, pokud a) byla stanovena někomu, kdo podle zákona ji není povinen platit, b) došlo při stanovení daňové povinnosti k zřejmé chybě v počítání, psaní nebo jinému omylu, zejména jde-li o stanovení dvojí daňové povinnosti u téže daně a téhož daňového subjektu. Je-li v tomto případě stanovena dvojí daňová povinnost různě vysoká, zruší se daňová povinnost nižší.

Z citovaných ustanovení je zřejmé, že rozhodnutí vydaná podle ustanovení § 55b odst.1 ZSDP, jsou rozhodnutí vydaná na základě mimořádného opravného prostředku, která slouží k nápravě vad zákonnosti rozhodnutí správce daně, v tomto případě závažných vad, které mohou nebo dokonce mají vliv na stanovenou daň. Naproti tomu rozhodnutí vydaná podle ustanovení § 56 odst.1 ZSDP nejsou výsledkem přezkumného řízení, ale pouhou nápravou drobných vad, omylů, nesprávností, které v žádném případě nemají vliv na již stanovenou daň. V předmětné věci správce daně nejprve v rámci řízení o mimořádném opravném prostředku napravoval vady podstatné a vydal rozhodnutí dne 8.6.2009, jimiž v souladu s ustanovením § 55b odst.1 ZSDP změnil původně stanovenou daň. Tato rozhodnutí nabyla právní moci, aniž by se proti nim žalobce odvolával. Následně správce v souladu s ustanovením § 56 odst.1 ZSDP opravil zřejmé nesprávnosti. Skutečnost, že se jedná o zřejmé nesprávnosti je zřejmá z odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí, především však ze samotných rozhodnutí, které byly institutem opravy zřejmých omylů a nesprávností opravovány. V rozhodnutích ze dne 8.6.2009 správce daně uvedl ustanovení § 55 odst.1 ZSDP, přitom však z textu rozhodnutí není pochyb o tom, že byla vydána jako výsledek přezkoumávání daňových rozhodnutí podle ustanovení § 55b odst.1 ZSDP a dále správce daně nesprávně uvedl, že stanovuje základ daně, přitom v řízení o přezkoumání rozhodnutí podle § 55b odst.1 ZSDP mohl původní rozhodnutí pouze zrušit, nahradit jiným nebo změnit. Z textu rozhodnutí ze dne 8.6.2009 však není pochyb o tom, že původní daňová rozhodnutí na vyměření daně z nemovitostí na roky 2004-2008 byla k žádosti žalobce přezkoumána (na základě povolení žalovaného) a výsledkem přezkumu nebylo zrušení původních rozhodnutí, ani jejich nahrazení rozhodnutími jinými, nýbrž pouze změna, spočívající v jiném základu daně a odlišném vyměření daně z nemovitostí za předmětná zdaňovací období. Odstranil-li správce daně uvedené zřejmé nesprávnosti, které neměly vliv na stanovený základ daně a vyměřenou daň, postupem dle ustanovení § 56 odst.1 ZSDP, učinil tak v souladu se zákonem. K tomu lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, č.j. 7 Afs 42/2007-142, přístupný na www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že „*Institut opravy zřejmých omylů a nesprávností (§ 56 zákona č.337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) lze správním orgánem aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou jinak dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími správné znění, tedy na opravy různých méně významných překlepů a zkomolenin, opravy dat a rodných čísel, ale také na opravy početních chyb. Správní orgán naopak nemůže – s odkazem na institut opravy zřejmých omylů a nesprávností – měnit vlastní skutková zjištění či jejich provedené právní hodnocení, na jejichž základě byla stanovena daňová povinnost.*“

Námítky žalobce směřují především do samotných rozhodnutí ze dne 8.6.2009, která byla vydána po přezkumném řízení v souladu s ustanovením § 55b odst.1 ZSDP. V žádném případě se nejednalo o obnovu řízení, která je upravena v ustanovení § 54 a 55 ZSDP. Rozhodnutí ze dne 8.6.2009 byla vydána na základě žádosti žalobce o povolení přezkumu a žalovaný tento přezkum povolil. Podmínky pro nařízení obnovy jsou zcela odlišné od podmínek pro povolení přezkoumání daňových rozhodnutí. Nesouhlas žalobce s výsledkem přezkumu, tedy s rozhodnutími ze dne 8.6.2009, nelze řešit cestou přezkumu rozhodnutí, jimiž došlo k pouhé opravě zřejmých nesprávností.

Vzhledem k uvedenému, krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl žalobce zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. (Od 1.1.2012 v důsledku novely s.ř.s., provedené zákonem č.303/2011 Sb. platí, že kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal). Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něho jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (ust. § 105 odst. 2, § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 31.1.2012

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu